

Sevnica, 5.11.2020

Pozdravljeni,

Pišem Vam pismo, niti ne vem komu niti ne vem če vas bom s tem vsaj malo razveselila in polepšala te dolge dneve v teh težkih časih, vendar upam, da bom. Vsaj malo.

Sem Ana, dijakinja Srednje zdravstvene šole Novo mesto, zaključni letnik. Zelo rada imam stik z ljudmi, zato Vam tudi z velikim veseljem pišem to kratko pismo. Upam, da pazite nase in da ste zdravi. Verjamem, da se lahko na čase počutite tudi zelo osamljeno. Takrat se lahko spomnite tudi name (oziroma na vse nas), saj smo vsi skupaj v tem, praktično že cel svet. Verjamem in vem, da se na trenutke vsi počutimo vsaj malenkost osamljene. Močno upam, da se bo vsa ta nastala situacija vsaj malo poboljšala do božičnih praznikov, takrat, ko smo vsi vajeni biti v krogu svoje družine, prijateljev,... Za konec takšnega nenavadnega leta bi prijalo malo brezskrbnosti in lepo preživetih večerov s svojimi najbližjimi, kajne?

Vendar do takrat pa pazite na svoje zdravje. Pojdite ven na sprehod, v naravo. Jaz grem velikokrat in Vam povem, da si včasih paše dati malo skrbi na stran.

Kako pa vi preživljate to karanteno? Upam da imate kakšne hobije oziroma stvari ki vas veselijo, s katerimi se lahko ukvarjate doma. Če pa ne, pa upam, da ste zdaj našli to stvar s katero se lahko vsaj malo zaposlite. Jaz sem med tem drugim valom vložila veliko časa v šolo. Kot veste imamo zdaj spet šolanje na daljavo. To ima svoje prednosti in slabosti, seveda. Meni je najtežje to, ker ni to isto kakor pouk v šolskih klopeh. No, se pa vsaj malo bolj naspim ponoči, drugače se moram zbujati že zelo zgodaj...

Sveži zrak nam vedno dobro dene, v zadnjih mesecih pa še verjetno bolj kot običajno, logično. Mi mladi smo čedalje manj na svežem zraku, preveč časa presedimo za ekrani in jaz osebno mislim, da se mi bo vsak čas zvrtilo od vsega tega. Zato skoraj vsak dan dvakrat na dan odpeljem svojega psička na sprehod, obema zelo dobro koristi. Občutek po tem je odličen, mislim, da se strinjate z mano, a ne? Velikokrat se pa čisto izgubim v tej tehnologiji, ne bom rekla koliko časa, recimo da preveč. Čeprav pa posebej zdaj, ko nimamo včasih nič kaj konkretnega za početi, pa paše včasih tudi malo predolgo gledati npr. televizijo...

Upam torej, da boste zaključek tega leta preživeli kar se da najlepše in da bo še lepši začetek novega leta. Tako, upam, da sem vam vsaj malo pokrajšala ta dan z branjem mojega pisma.

Lepo vas pozdravljam in ostanite zdravi,

Ana Vintar, Srednja zdravstvena in kemijska šola